



Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

29 Dux Sabaudiae in suis dominiis omnia potest, quae potest Imperator in
universo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

peratoris interponerentur, eidem Amedeo tententias ferendi, & exequutioni demandandi, etiam si mandatum exigentem speciale, & quæ in talibus appellationum causis ipse Carolus Imperator facere potuisset, plenam, & liberam potestatem concedendo. Et Vincislaus Romanorum Rex præmissa omnia confirmavit, & approbavit, prout etiam Maximilianus Romanorum Rex in Imperatorem electus eadem rata habuit, ac Episcopos Vercellen. & Montisregalis numero Episcoporum in litteris Caroli Imperatoris nominatorum, & specificatorum aggregavit, declarando, quod universi, & singuli in eisdem litteris comprehensi, & tam nobiles, quam ignobiles, omnia homagia, fidelitates, subjectiones, & obedientias, ad quæ, & quas eidem Imperio tenebantur, & erant astricti pro feudis temporalibus, quæ ab Imperio obtinebant, præfato Duci Sabaudia, & suis pro tempore successoribus, tanquam dicti Imperii Vicariis, & vice ipsius Maximiliani in Imperatorem electi, & Romanorum Imperatorum, ac Regum successorum suorum facere, præstare, & recognoscere tenerentur, & similiter Carols V. Romanorum, & Hispaniarum Rex Catholicus in Imperatorem electus, declaravit, Carolum Sabaudia Ducem, ejus antecessores, & successores in dicto Ducatu masculos, & legitimos fuisse, & esse, ac in futurum fore veros dicti Imperii Vicarios, in dictis civitatibus, & diocesibus Sedunen. Lausenan. Gebenen. Augustan. Ipporegien. Taurinen. Maurianen. Tarantafien. Bellicen. Vercellen. Montisregalis, & Nicen, Ducatus Sabau-

diæ, & ultra, ac citra montes, terrisque ei adjacentibus, ac in diocesis Lugdunen. Matisconen. & Gratianopolitan. in quantum in Imperio, & districtu, ac terris ipsius Ducatus Sabaudia eadem dioceses consistebant, prout in aliis privilegiis supra expressis. Neminique alteri licere voluit ipso Vicariatu in terris ipsis, & limitibus ipsius Ducatus Sabaudia uti. Quæ privilegia fuerunt etiam Apostolica auctoritate confirmata.

Præterea, quod Dux Sabaudia sit Vicarius perpetuus Imperatoris, probatur etiam ut in quest. Delphin. 618. num 6. & 7. & Cacher. cons. 9, num. 4. & 5. & uti Imperator, cuius vices gerit, est honorandus, arg. text. in cap. fin. 93, dist. Rom. sing. 362, Rebuff. in prax. benef. de Vic. Episc. num. 7. & Cassan. in Cat. glor. mun. par. 4, conside. 46. debetque inter recognoscentes Imperatorem in superiorem, omnes alios præcedere, & immediatè post Imperatorem sedere, arg. text. in cap. 2, de consuet. in 6. & deductorum per Abb. in cons. 21, cum seq. volum. Felyn. in rubr. de major. & obedi. n. 10, circa fin. & aliorum, de quibus supra n. 10, & II.

29 Poteſt enim † Dux Sabaudia in suis dominiis, uti Vicarius perpetuus Imperatoris, omnia, quæ poteſt Imperator in Universo. Paul. de Caſtr. cons. 34, num. 2, lib. 2. Jacob. de S. Georg. in investit. feud. in princ. S. dubitatur etiam, num. 7. & Purpur. in l. legem, num. 95, C. de pact. & non habet ſibi ſimilem, ut post Bald. in aub. & qui, num. 31, C. de bon. auctor. judi. poſſetenet idem Purpur. in 6. 1, num. 634. fide off. ei.

